

عنوان مقاله:

سرمایه اجتماعی و نقش آن در توانمند سازی نیروی انسانی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی جهت گیری های نوین در مدیریت، اقتصاد و حسابداری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

نجف محمودی - دانشجوی دکترای مدیریت منابع انسانی پژوهشگاه شاخص پژوه

سیداکبر نیلی پور طباطبائی - عضو هیات علمی پژوهشگاه مهندسی شاخص پژوه دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

با توجه به تغییرات چشمگیر در محیطهای سازمانی اجتماعی و تشدید عرصه رقابت در جهان امروزی، سازمانها بیش از گذشته به دنبال جذب و از آن مهمتر حفظ و توسعه افراد برای انجام فرایندهای جاری و آتی خویش هستند. سازمانها به دنبال سرمایه جدیدی تحت عنوان سرمایه انسانی هستند. به جرات میتوان گفت که سرمایه انسانی عاملی است که بیش از هر عامل دیگری بر روی رشد و بقای سازمانی تاثیرگذار است. سازمانها همواره دستخوش تغییرات ناشی از محیط درون و بیرون از سازمان قرار می گیرند. از نظر بیرونی، رقابت شدید در سطح جهانی، تغییرات سریع باورنکردنی، تقاضاهای جدید برای کیفیت و خدمات و محدودیت منابع، پاسخگویی سریع را از سازمانها می طلبند و از جنبه درونی، منابع انسانی و کارکنان، دچار مسائل و مشکلات در محیط کار می شوند. کارکنان احساس می کنند که با آنها صادقانه برخورد نمی شود، مایوس و سرخورده شده اند و سازمان پیوسته توقع بیشتری دارد و مداوم قواعدبازی را تغییر می دهد. سرمایه اجتماعی به عنوان منبعی که ممکن است افراد، گروهها و جوامع برای رسیدن به نتایج مطلوب آن را به کار می گیرند، قلمداد می شود. بنابراین سرمایه اجتماعی، میراث روابط اجتماعی اند و کنش جمعی را تسهیل میکنند. در این نوشتار، ضمن پرداختن به مفاهیم و مؤلفه های سرمایه اجتماعی، به نقش و تأثیر آن در توانمندسازی منابع انسانی در راستای بهبود فعالیت های سازمانی پرداخته شده است

کلمات کلیدی:

سازمان اجتماعی، توانمندسازی منابع انسانی، توسعه ی سرمایه انسانی، میراث روابط اجتماعی، منابع انسانی، سرمایه ی اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/454607>

